

Категорія справи № 480/5977/20: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи, що виникають з відносин публічної служби, зокрема справи щодо; звільнення з публічної служби, з них.

Надіслано судом: 27.11.2020. Зареєстровано: 29.11.2020. Забезпечено надання загального доступу: 30.11.2020.

Дата набрання законної сили: 29.12.2020

Номер судового провадження: 2-а/818/6128/20

СУМСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

27 листопада 2020 року Справа №480/5977/20

Сумський окружний адміністративний суд у складі головуєчого судді - Гелета С.М., розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження без виклику сторін в приміщенні суду в м. Суми адміністративну справу №480/5977/20 за позовом ОСОБА_1 до Військової частини № НОМЕР_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити дії,-

В С Т А Н О В И В:

ОСОБА_1 (далі по тексту - позивач) звернувся до суду з позовною заявою до Військової частини № НОМЕР_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 (далі - відповідач), у якій просить:

- визнати протиправною бездіяльність відповідача, яка полягає у не нарахуванні та не виплаті грошової компенсації за невикористану відпустку як учаснику бойових дій за період з 2015 по 2016 рік включно в кількості 28 днів у зв'язку зі звільненням з військової служби, виходячи з грошового забезпечення станом на день звільнення з військової служби - 05.04.2016;

- зобов'язати відповідача нарахувати та виплатити грошову компенсацію за невикористану відпустку як учаснику бойових дій за період з 2015 по 2016 рік включно в кількості 28 днів у зв'язку зі звільненням з військової служби, виходячи з грошового забезпечення станом на день звільнення з військової служби - 05.04.2016.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що позивач проходив військову службу у відповідача, наказом від 05.04.2016 звільнений зі служби та виключений зі списків особового складу військової частини. У 2015 році позивач отримав статус учасника бойових дій, додаткову пільгову відпустку як учасника бойових дій не використовував. При цьому при звільненні позивач не отримав грошову компенсацію за додаткову відпустку як учасника бойових дій у зв'язку із чим звернувся до суду за захистом своїх прав.

Представник відповідача подав до суду відзив, у якому проти позовних вимог заперечує, просить відмовити у їх задоволенні та зазначив, що позивач під час проходження військової служби не звертався із рапортами про реалізацію пільги, що передбачена Законом № 3551-ХІІ. У праві на звернення за реалізацією такої пільги позивач не обмежувався. У рік звільнення з військової служби рапортів (заяв) також не подавав, що вказує на те, що військовослужбовець не бажав отримувати компенсацію. А чинне законодавство не передбачає підстави нарахування такої компенсації особам, які вже припинили правовідносини з військовою частиною, про що вказано нижче. У реалізації такої пільги як додаткова відпустка 14 робочих днів не відмовлялося. Спор з цього приводу не виникало. Також представник відповідача зазначає, що Закон № 3551-12 передбачає гарантії для громадян України - учасників бойових дій, серед яких така пільга, як додаткова відпустка в кількості 14 днів на

рік із збереженням заробітної плати. Разом з тим, норма спеціального Закону № 3351-12 не передбачає механізму виплати компенсації у випадку не використання учасниками бойових дій додаткової відпустки.

Ухвалою від 15.09.2020 відкрито провадження, справу призначено до розгляду за правилами спрощеного позовного провадження без виклику сторін.

Дослідивши матеріали справи, оцінивши надані докази і їх сукупності, суд частково задовольняє позовні вимоги, виходячи із наступного.

Судом встановлено, що позивач проходив військову службу за контрактом у відповідача, наказом від 05.04.2016 №48-ОС звільнений з військової служби у запас Збройних Сил України та виключений зі списків особового складу військової частини та всіх видів забезпечення (а.с. 8).

Позивач є учасником бойових, що підтверджується посвідченням серії НОМЕР_2 , виданого 25.11.2015 (а.с. 5).

При проходженні військової служби позивачем не використовувалась додаткова оплачувана відпустка, як учасника бойових дій, а при звільненні зі служби компенсація за таку відпустку не була йому виплачена, у зв'язку із чим останній звернувся до суду за захистом своїх прав.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, суд виходить з наступного.

Пункт 1 ч. 1 ст. 12 Закону України "Про відпустки" визначає види щорічних відпусток: основна відпустка (стаття 6 цього Закону); додаткова відпустка за роботу із шкідливими та важкими умовами праці (стаття 7 цього Закону); додаткова відпустка за особливий характер праці (стаття 8 цього Закону); інші додаткові відпустки, передбачені законодавством.

Згідно зі ст. 16-2 Закону України "Про відпустки" учасникам бойових дій, постраждалим учасникам Революції Гідності, особам з інвалідністю внаслідок війни, статус яких визначений Законом України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", особам, реабілітованим відповідно до Закону України "Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років", із числа тих, яких було піддано репресіям у формі (формах) позбавлення волі (ув'язнення) або обмеження волі чи примусового безпідставного поміщення здорової людини до психіатричного закладу за рішенням позасудового або іншого репресивного органу, надається додаткова відпустка із збереженням заробітної плати тривалістю 14 календарних днів на рік.

Відповідно до ст. 5 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" учасниками бойових дій є особи, які брали участь у виконанні бойових завдань по захисту Батьківщини у складі військових підрозділів, з'єднань, об'єднань всіх видів і родів військ Збройних Сил діючої армії (флоту), у партизанських загонах і підпіллі та інших формуваннях як у воєнний, так і у мирний час.

Згідно з п. 12 ст. 12 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" учасникам бойових дій (статті 5, 6) надаються такі пільги: використання чергової щорічної відпустки у зручний для них час, а також одержання додаткової відпустки із збереженням заробітної плати строком 14 календарних днів на рік.

Таким чином позивач, як учасник бойових дій мав право на отримання додаткової відпустки із збереженням заробітної плати строком 14 календарних днів на рік.

Відповідно до п. 8, 14, 17-19 ст. 10-1 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби, додаткові відпустки у зв'язку з навчанням, творчі відпустки та соціальні відпустки надаються відповідно до Закону України "Про відпустки". Інші додаткові відпустки надаються їм на підставах та в порядку, визначених відповідними законами України.

У разі якщо Законом України "Про відпустки" або іншими законами України передбачено надання додаткових відпусток без збереження заробітної плати, такі відпустки військовослужбовцям

надаються без збереження грошового забезпечення.

У рік звільнення зазначених в абзацах першому та другому цього пункту військовослужбовців зі служби у разі невикористання ними щорічної основної або додаткової відпустки їм виплачується грошова компенсація за всі невикористані дні щорічної основної відпустки, а також дні додаткової відпустки, у тому числі військовослужбовцям-жінкам, які мають дітей.

В особливий період з моменту оголошення мобілізації до часу введення воєнного стану або до моменту прийняття рішення про демобілізацію військовослужбовцям надаються відпустки, передбачені частинами першою, шостою та дванадцятою цієї статті, і відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин. Надання військовослужбовцям відпусток, передбачених частиною першою цієї статті, здійснюється за умови одночасної відсутності не більше 30 відсотків загальної чисельності військовослужбовців певної категорії відповідного підрозділу. Відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин військовослужбовцям надаються із збереженням грошового забезпечення тривалістю не більш як 10 календарних днів.

В особливий період під час дії воєнного стану військовослужбовцям можуть надаватися відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин із збереженням грошового забезпечення тривалістю не більш як 10 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду в межах України до місця проведення відпустки та назад, але не більше двох діб в один кінець.

Надання військовослужбовцям у періоди, передбачені пунктами 17 і 18 цієї статті, інших видів відпусток, крім відпусток військовослужбовцям-жінкам у зв'язку з вагітністю та пологами, для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а в разі якщо дитина потребує домашнього догляду, - тривалістю, визначеною в медичному висновку, але не більш як до досягнення нею шестирічного віку, а також відпусток у зв'язку з хворобою або для лікування після тяжкого поранення за висновком (постановою) військово-лікарської комісії, припиняється.

У разі ненадання військовослужбовцям щорічних основних відпусток у зв'язку з настанням періодів, передбачених пунктами 17 і 18 цієї статті, такі відпустки надаються у наступному році. У такому разі дозволяється за бажанням військовослужбовців об'єднувати щорічні основні відпустки за два роки, але при цьому загальна тривалість об'єднаної відпустки не може перевищувати 90 календарних днів.

Відповідно до абз. 5 ст. 1 Закону України "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію" особливий період - період функціонування національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій, а також виконання громадянами України свого конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

Норми Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" не обмежують та не припиняють право учасника бойових дій на отримання у рік звільнення виплати грошової компенсації за всі невикористані дні додаткової відпустки, право на яку набуто під час проходження військової служби в особливий період з моменту оголошення мобілізації.

Не звернення позивача із заявами про отримання додаткової відпустки або грошової компенсації за таку відпустку не позбавляє відповідача обов'язку здійснити нарахування та виплату грошової компенсації за всі невикористані дні додаткової відпустки як учасника бойових дій.

Таким чином, на час прийняття наказу про виключення позивача зі списків особового складу, відповідачем протиправно не було проведено з позивачем усіх необхідних розрахунків щодо нарахування та виплати грошової компенсації за невикористані календарні дні додаткової відпустки, передбаченої п. 12 ч. 1 ст. 12 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" на час звільнення з військової служби.

Припинення відпустки на час особливого періоду не означає припинення права на відпустку, яке (тобто, право на відпустку) може бути реалізовано у один із таких двох способів: 1) безпосереднє надання особі відпустки після закінчення особливого періоду, який може тривати не визначений термін; 2) грошова компенсація відпустки особі.

Зазначений висновок узгоджується з позицією Верховного Суду, викладеною в рішенні від 16.05.2019 по зразковій справі № 620/4218/18 (постановою Великої Палати Верховного Суду від 21.08.2019 рішення від 16.05.2019 залишено без змін).

Таким чином вимоги позивача про визнання протиправною бездіяльності відповідача щодо не нарахування та не виплати грошової компенсації відпустки як учаснику бойових дій за період з 2015 по 2016 рік та зобов'язання відповідача нарахувати та виплатити грошову компенсацію відпустки як учаснику бойових дій за період з 2015 по 2016 рік, виходячи з грошового забезпечення станом на день звільнення з військової служби 05.04.2016 є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

При цьому суд відмовляє позивачу в задоволенні позовних вимог в частині зобов'язання відповідача нарахувати та виплатити грошову компенсацію відпустки як учаснику бойових дій за період з 2015 по 2016 рік у кількості 28 днів, з огляду на наступне.

Суд зазначає, що порядок надання військовослужбовцям відпусток та відкликання з них визначається ст. 10-1 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей".

Крім того, наказом Міністерства внутрішніх справ України від 15.03.2018 № 200 затверджено Інструкцію про порядок виплати грошового забезпечення та одноразової грошової допомоги при звільненні військовослужбовцям Національної гвардії України та іншим особам.

Ця Інструкція визначає порядок, умови та розміри виплати грошового забезпечення військовослужбовцям Національної гвардії України (далі - військовослужбовці), які обіймають посади в Головному управлінні Національної гвардії України, територіальних управліннях, з'єднаннях, військових частинах (підрозділах), вищих військових навчальних закладах, навчальних військових частинах (центрах), базах, закладах охорони здоров'я та установах Національної гвардії України (далі - військові частини).

Порядок виплати військовослужбовцям грошового забезпечення у разі звільнення з військової служби або переміщення визначається розділом XXXI вказаної Інструкції, який містить положення щодо обчислення тривалості відпустки, в тому числі розрахунок її тривалості пропорційно до строку служби.

Таким чином, обов'язок визначити кількість днів щорічної додаткової відпустки, передбаченої п. 12 ч. 1 ст. 12 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", з 2015 року по 05.04.2016 належать відповідачу, який повинен вести облік строку служби позивача та пропорційно до такого строку здійснити розрахунок днів відпустки та відповідно розрахунок суми грошової компенсації за невикористані календарні дні вказаної відпустки.

Керуючись ст.ст. 90, 139, 143, 241-246, 250, 255, 295 КАС України, суд, -

В И Р І Ш И В:

Адміністративний позов ОСОБА_1 до Військової частини № НОМЕР_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити дії задовольнити частково.

Визнати протиправною бездіяльність Військової частини № НОМЕР_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 щодо не нарахування та не виплати ОСОБА_1 грошової компенсації відпустки як учаснику бойових дій за період з 2015 по 2016 рік, виходячи з грошового забезпечення станом на день звільнення з військової служби 05.04.2016.

Зобов'язати Військову частину № НОМЕР_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 (АДРЕСА_1 , ЄДРПОУ НОМЕР_3 ,) нарахувати та виплатити ОСОБА_1 (АДРЕСА_2 , РНОКПП НОМЕР_4) грошову компенсацію за

невикористані календарні дні додаткової відпустки як учаснику бойових дій за період з 2015 року по 2016 рік включно, виходячи з грошового забезпечення станом на день звільнення з військової служби 05.04.2016.

У задоволенні інших вимог - відмовити.

Рішення може бути оскаржено до Другого апеляційного адміністративного суду шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня складення повного рішення. Апеляційні скарги до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи подаються через Сумський окружний адміністративний суд.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст рішення складений та підписаний 27.11.2020

Суддя С.М. Гелета